

Legráček prý bylo dost
Ideály - Samá kost
A těla nám těžknou
Vymýšlím kde šťávu brát
Tehdy vážný, tehdy se smát
Mám z toho teskno

Asi jako bílých vran
Je těch euforických rán

Ale jsou pořád

Dávno nejsem samý flám
Jenom občas utíkám
A bývám neřád
Končívám tam
V kavárně Nostalgie

Tam vždycky volné místo mám
Tam se sbírám

Vlak se rozjel dá se žít
Hledám kuráž vystoupit
A jít znovu po svých

Holka já nenosím klid
A někdy nevím mám ti být
Raděj pro pláč nebo pro smích

Rád bývám sám
V kavárně Nostalgie
Tam vždycky volné místo mám

Tak se sbírám